

Tarnaszentmária, 1905. február 5. – Budapest, 1957. augusztus 9.

Apja gazdasági cseléd, majd uradalmi kulcsár volt. Hat elemiit végzett, majd cseléd lett Egerben. Férjhez menetele után summásként keresték kenyerüket. Gyermekai megszületése után kiskereskedéssel próbálkozott. 1945-ben tagja, majd elnöke lett a földosztó bizottságnak, maguk is 5 kat. hold földet kaptak, amelynek megműveléséből éltek a termelőszövetkezet 1949. megalakulásáig. 1945-ben belépett a Magyar Kommunista Párt helyi szervezetébe. Bevonták az MNDSZ munkájába. 1947. augusztus 31-én a Heves és Nógrád-Hont vármegyei választókerületből került be a törvényhozásba, a következő választásnál, 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront listáján ugyanott ugyancsak mandátumhoz jutott. 1948. június után átigazolták az MDP-be. A földműves-szövetkezet és az Újbirtokosok és Földhözjuttatottak Országos Szövetsége helyi alelnöke lett. 1949-ben családjával belépett a megalakított termelőszövetkezetbe. Beválasztották a járási és a Heves Megyei Tanácsba, bekerült az MDP Heves Megyei Bizottságába. 1953-ban állást változtatott, a Mátravidéki Fémművek munkavédelmi előadója lett. Három évvel később rokkantnyugdíjasként leszázalékolták. 1954-ben az Országos Földműves-szövetkezeti Tanács tagja lett. 1956. október 22-én egy budapesti megbeszélésre utazott, a forradalom leverése után már betegen tért haza s rövidesen elhunyt.